

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَ هَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ.
انبیٰ/۵۰

و این (قرآن) ذکر مبارکی است که (بر شما) نازل
کردیم؛ آیا شما آن را انکار میکنید؟!

جلسه هشتم:

امکام مروفہ (۱۲)

فهرست مطالب

✍ احکام میم ساکنه

- ادغام

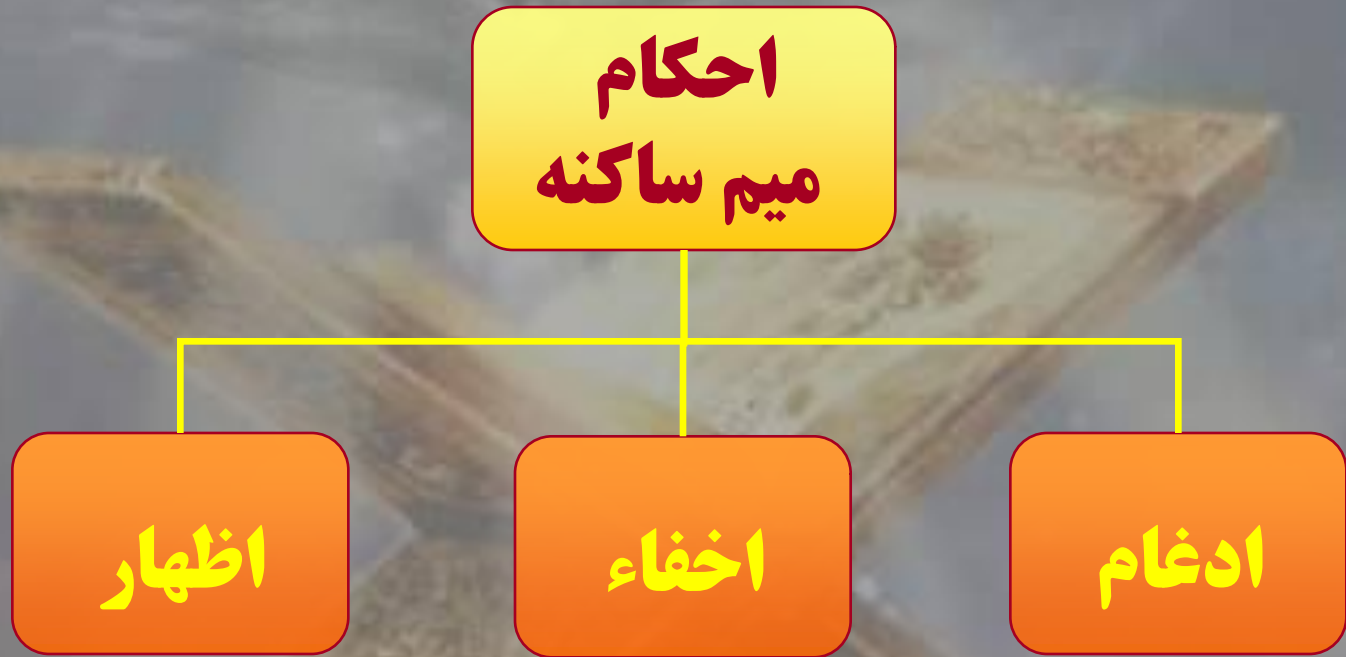
- اخفاء

- اظهار

- موارد حکم غنه

میم ساکنه با توجه به حرفی که پس از آن قرار می گیرد سه حالت به خود می گیرد:

تجوید

درس هشتم: احکام حروف (۳)

ادغام

م ساکن فقط در نزد حرف م ادغام می شود .

م ساکن خوانده نشده و به جای آن « م » بعدی
مشدد می شود و باید با غنه اداء شود .

مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ

مِثْلَهُمَّعَهُمْ

رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

رَبِّهِمَّمُشْفِقُونَ

مِثَال : كَمَنْ مِنْ

كَمَنَّ

تجوید

درس هشتم : احکام حروف (۳)

اخفاء

م ساکن فقط در نزد حرف « ب » اخفاء می شود .

• اخفاء همراه با غنه است .

• نحوه اخفاء ← صدای م ساکن را اندکی می کشیم و سپس باء را تلفظ می کنیم . هنگام کشش م ، لب ها را مقدار کمی ، به اندازه یک برگ کاغذ از هم باز نگه می داریم (غنه بینی - دهانی)

• م حاصل از اقلاب ن و تنوین هم نزد « ب » همین حکم را پیدا می کند .

مثال:

و هُم بَارِزُونَ

مِن بَعْدِ (مِم بَعْدِ)

أَنْتُمْ بِهِ

أَمَدًا بَعِيدًا (أَمَدَم بَعِيدًا)

اظہار

م ساکن در نزد بقیه حروف «غیر از موراد ادغام و اخفاء» اظہار می شود.

نحوه اظہار

مُ به صورت طبیعی خود از مخرج ادا می گردد.

مثال: ذَلِکُمْ بِمَا تَمْرَحُونَ مِیْنَكُمْ فَمَنْ

• نه کشش صدا و نه هیچ تغییر دیگری در م صورت نمی گیرد.

مواردی که باید همراه با غنه باشد.

- نون و میم مشدد
- ادغام نون در (یمون)
- اغلاب نون ساکن
- کلیه اخفائات
- ادغام میم در میم
- اخفاء میم در باء

امام علی (علیه السلام) فرمود:

همانا قرآن دارای ظاهری زیبا و باطنی
ژرف و ناپیداست. مطالب شگفت آور آن
تمام نمی شود، و اسرار نهفته ی آن
پایان نمی پذیرد و تاریکی ها بدون
قرآن بر طرف نخواهد شد.

نهج البلاغه، خطبه ۱۸